

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923010120
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6923010120.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, v trestnej veci obžalovaného N. N., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 1. augusta 2023, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/8/2023 zo dňa 25.05.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/8/2023 zo dňa 25.05.2023 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/8/2023 zo dňa 25.05.2023 bol obžalovaný N. N. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od januára XXXX do septembra XXXX v N. Y. v bytoch na I. Y., ako aj v byte na I. J. č. XX a inde, opakovane napádal poškodenú T. T., nar. XX.XX.XXXX v N. Y., trvale bytom Y. N. č. XXXX/XX, N. Y., takým spôsobom, že ju udrel do hlavy a do oblasti tváre a spôsobil jej hematóm okolo pravého oka, v presne nezistený deň v júli XXXX v byte na I. J. č. XX v N. Y., kde v tom čase poškodená bývala, po príchode z nákupov, po predchádzajúcej slovnej hádke, poškodenú udrel obvinený hliníkovou násadou z metly najmenej dvakrát do oblasti predlaktia pravej ruky, do oblasti členka pravej nohy a počas tohto incidentu sa jej vyhrážal ublížením na zdraví, a tiež od januára XXXX do konca septembra XXXX pri slovných nezhodách v návale zlosti sa poškodenej opakovane vyhrážal zabitím, iným ublížením na zdraví, tiež ju telefonicky kontaktoval, ako aj správami Y., vplyvom čoho poškodená T. T. javí známky viktimizačného syndrómu, kde konaním obvineného bola vystavená vzťahovému násiliu.

Za toto konanie okresný súd podľa § 360 ods. X Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný N. N., a to prostredníctvom svojho obhajcu proti výrokom o vine a treste. V tejto súvislosti z písomných dôvodov odvolania vyplynulo, že obžalovaný zotrval na tom, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, sa nikdy nestal. Je rád, že súd prvého

stupňa neuznal pôvodnú právnu kvalifikáciu jeho konania v zmysle § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a že jeho konanie právne prekvalifikoval na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr.zák., avšak zotrval na tom, že ani zákonné znaky tejto skutkovej podstaty v jeho prípade neboli naplnené. V tomto smere poukázal na výpoveď poškodenej T. T., ktorá jednoznačne poprela všetky obvinenia voči obžalovanému a podľa jeho názoru v jeho prípade, ak ho súd spod obžaloby neoslobodí, mohol právne posúdiť jeho konanie maximálne ako priestupok a mohlo byť postúpené príslušným orgánom štátnej správy na prejednanie ako priestupok.

Súd prvého stupňa totiž podľa názoru obžalovaného nesprávne vyhodnotil dôkazy, a to hlavne výpoveď samotnej poškodenej T. T., ktorá opakovane uviedla, že jej nikdy nijakým spôsobom neublížoval a na ktorej výpovedi bola postavená celá obžaloba. K. zopakoval, že poškodenej nikdy neublížil v spoločnej domácnosti, čo potvrdila aj samotná poškodená a opätovne zotrval na tom, že hádky, ku ktorým medzi nimi počas ich stretnutí dochádzalo, nikdy nedosahovali intenzitu trestného činu, ale maximálne prečinu a aj to len preto, že ide o jeho osobu, ktorá bola v minulosti viackrát súdne trestaná a v jeho prípade platí automaticky prezumpcia viny a nie prezumpcia neviny. Celý skutok totiž bol na neho vymyslený, nikdy sa nestal a on je nevinný. Súd prvého stupňa po nesprávnom vyhodnotení dôkazov ho bezdôvodne uznal vinným za konanie, ktorého sa nikdy nedopustil, tento skutok sa nikdy nestal.

Záverom odvolania požiadal, aby bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený v súlade s ust. § 285 písm. a) Tr. por. a navrhol, aby ho súd prvého stupňa po podrobnom vyhodnotení všetkých dôkazov spod obžaloby v súlade s ust. § 285 písm. a) Tr. por. v celom rozsahu oslobodil.

Proti uvedenému rozsudku po jeho vyhlásení zaslala odvolanie aj okresná prokurátorka, a to proti výrokom o vine a o treste. Z písomných dôvodov odvolania vyplynulo, že okresný súd svoje závery žiadnym bližším spôsobom neodôvodnil a vzhľadom k tomu, že v prípade prečinu nebezpečného vyhrážania sa jedná o ohrozovací trestný čin, nezaoberal sa ani otázkou vzniknutého následku, ktorý bol vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázaný, ktorý predmetný prečin nepokrýval. Má za to, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že konanie, ktoré bolo kladené obžalovanému za vinu v zmysle § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bolo preukázané výpoveďami poškodenej T. T., svedkyne Bc. J. T., J.. M. F., fotodokumentáciou zranení poškodenej a znaleckými posudkami J.. X. G., J.. H. J. a J.. G. X..

Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej v prípravnom konaní, bola opakovane vypočutá a po celý čas vypovedala konzistentne v súlade s podaným trestným oznámením a výpoveďou svedkyne Bc. J. T., ktorá na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať a v časti skutku, ktorá sa mala odohrať na hlavnom námestí v N. Y. pri novinovom stánku vypovedala poškodená konzistentne aj s výpoveďou svedkyne J.. M. F.. Na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď pozmenila, avšak konanie obžalovaného nepoprela, iba ho bagatelizovala a ospravedlňovala okolnosťami, ktoré ani sama v niektorých prípadoch nevedela dostatočne vysvetliť.

Čo sa týka následku, prokurátorka ozrejmla objektívnu stránku zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. X písm. a) Tr. zák., pričom konštatovala, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodenej T. T. bolo konaním obžalovaného spôsobené tak fyzické, ako aj psychické utrpenie. Fyzické utrpenie nepochybne vyplynulo nielen z množstva a charakteru útokov obžalovaného na poškodenú, ale aj zo záverov znaleckého posudku č. 46/2022 MUDr. G. X., ku konkrétnym zraneniam poškodenej z júla XXXX. Znalec u poškodenej zistil, že utrpela pomliaždenie a krvnú podliatinu ramena vpravo aj predlaktia vpravo, pomliaždenie a podkožnú krvnú podliatinu pravého kolena a pravého predkolenia bez poškodenia hlbších štruktúr, pričom čo sa týka mechanizmu vzniku týchto zranení, muselo sa jednať o opakované tupé násilie, silné držanie za rameno alebo predlaktie, trasenie s ňou, údery do tejto oblasti rukou, prípadne kopnutia. Z forézneho hľadiska sa jednalo o úraz ľahký s liečbou a práceneschopnosťou nad 7 dní do 42 dní. Liečba a PN obdobných zranení trvala 10 dní, popisované zranenia pre bolesť v ľahkej miere sťažovali obvyklý spôsob života poškodenej po dobu 10 dní. Predmetný následok je potom konzumovaný skutkovou podstatou zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v rámci spôsobenia fyzického utrpenia, tak ako to bolo uvedené v obžalobe. V tejto súvislosti prokurátorka poukázala na právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., keďže prvostupňový súd sa s týmto následkom vôbec nezaoberal, napriek tomu, že popísaný charakter zranení vykazuje znaky ublíženia na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o psychické utrpenie, ktoré bolo spôsobené poškodenou T. T., toto bolo preukázané jednak subjektívne z výpovedí v prípravnom konaní, ako aj z výpovedí jej matky Bc. J. T. a tiež objektívne závermi znaleckého posudku J.. X. G. a J.. H. J., aj doplnením ich výsluchmi.

V tomto smere prokurátorka poukázala na závery znaleckého posudku č. XX/XXXX J.. X. G., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria k duševnému stavu poškodenej, z ktorého vyplynulo, že poškodená v dôsledku prežitého vzťahového násillia v jej uvažovaní, emocionálnym prežívaním a správaním, javí známky obeť v rámci syndrómu týranej osoby. Jej celkové psychické prežívanie v čase viktimizácie a v post viktimizačnom období naplňalo znaky posttraumatickej stresovej poruchy na podprahovej úrovni. V súvislosti s vyšetrovaným skutkom poškodená trpí viktimizačným syndrómom, ktorý sa vyznačuje poruchou integrácie a regulácie psychických funkcií na úrovni kognitívnej, emocionálnej, celkového psychického prežívania a správania sa. Teda konaním obvineného u poškodenej nastalo narušenie fyzickej a psychickej integrity, utrpela ním fyzickú ale najmä psychickú ujmu.

Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX J.. H. J., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých vyplynulo, že znalkyňa u poškodenej zistila známky psychickej ujmy v súvislosti s prežívaním vyšetrovanými udalosťami. X. vo vzťahu mali stupňujúci charakter, viedli u poškodenej k úplnému osobnému zneisteniu, úzkostnému prežívaniu, k strate pocitu bezpečia, resp. k pretrvávajúcemu vybudeniu a pocitu ohrozenia, vzhľadom k tomu, že konflikty a vyhrotené situácie prichádzali z pohľadu poškodenej neočakávane a nepredvídateľne. Došlo u nej k rozvinutiu pocitu bezmocnosti, až na úrovni syndrómu naučenej bezmocnosti.

Pokiaľ ide o upravenú skutkovú vetu, súd žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo zo skutkovej vety vypustil útok obžalovaného na poškodenú na hlavnom námestí v Rimavskej Sobote pri novinovom stánku, kde toto konanie potvrdila poškodená aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní s tým, že obžalovaný ju „nechcel udrieť, ale bol nervózny“ a potvrdila ho aj J.. M. F., aj keď odstupom času už nevedela, ako útočník vyzeral a obžalovaného na hlavnom pojednávaní nespoznala. Súd žiadnym spôsobom neodôvodnil ani to, prečo vypustil zo skutkovej vety ostatné útoky a vyhrážanie zo strany obvineného, ako aj následok týkajúci sa zranení, ktorý vyplynul zo znaleckého posudku J.. G. X..

Z uvedeného dôvodu prokurátorka navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a požiadala odvolací súd, aby vo veci sám rozhodol tak, že uzná obžalovaného vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v zmysle obžaloby a uloží mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom mu zároveň uloží ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí sa pridrižoval písomných dôvodov odvolania, ktoré bolo zreferované a z toho dôvodu navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o vine a treste a vo veci rozhodol tak, že uzná obžalovaného vinným v zmysle obžaloby pokiaľ ide o trest navrhol obžalovanému uložiť nepodmienečný trest vo výmere 6 rokov odňatia slobody so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne obžalovanému navrhol uložiť ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou a tak isto uložiť obžalovanému ochranný dohľad na 1 rok. Súčasne podľa § 319 Tr. por. navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pokiaľ ide o jeho klienta, bol síce v minulosti viackrát súdne trestaný, ale nie za násilnú trestnú činnosť. Obžalovaný trvá na tom, že k poškodenej sa nikdy zle nesprával, ona samotná ho v súčasnosti navštevuje vo väzbe, chce s ním naďalej žiť spoločný život, preto navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, alternatívne, aby súd, keď zistí nejaké relevantné skutočnosti, ponecháva rozhodnutie na zvážení súdu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že poškodenej neublížil, je pravdou, že medzi nimi dochádzalo k hádkam, strkaniciam, ale nikdy to neskončilo tak, ako je to uvedené v obžalobe. Poškodená sama iniciuje jeho návštevy a z toho dôvodu chcel, aby súd rozhodol tak, ako navrhla jeho obhajkyňa.

Obžalovaný na potvrdenie svojich slov krátkou cestou súdu predložil fotografie, ktoré mu do väzby doručila poškodená.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné a odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. súd je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Dôkazy obstaráva z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Súd v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňuje okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonáva dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd sa však týmito ustanoveniami Trestného poriadku dôsledne neriadil, keďže vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní nevyhodnotil jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti. Nestačí ozrejmiť pravidlá hodnotenia dôkazov (str. 6 napadnutého rozsudku) a vymenovať jednotlivé dôkazy, bez ich vyhodnotenia.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorú prvostupňový súd nepoužil, pričom jej zmenu v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne neodôvodnil. V tomto smere nestačí iba citovať ust. § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a vysvetliť pojem týranie. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku nezdôvodnil, prečo neuznal právnu kvalifikáciu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V tomto smere nestačí konštatovať, že skutok obžalobou prokurátorky kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. nebol vykonaným dokazovaním preukázaný. Prvostupňový súd tento svoj záver v odôvodnení napadnutého rozsudku nezdôvodnil žiadnou argumentáciou, ktorá by vychádzala z vykonaných dôkazov. Súčasne nevyhodnotil výpoveď svedkyne poškodenej T. T. z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní v kontexte vykonaného znaleckého dokazovania. Zo znaleckého posudku J.. X. G. na osobu poškodenej bolo zistené, že okrem iného táto v dôsledku prežitého vzťahového násillia v jej uvažovaní, emocionálnom prežívaní a správaní javí známky obeť v rámci syndrómu týranej osoby. X. obžalovaného u poškodenej nastalo narušenie fyzickej a psychickej integrity, utrpela ním fyzickú, ale najmä psychickú ujmu.

Prvostupňový súd tieto závery znalkyne nevyhodnotil ani v kontexte záverov znaleckého posudku J.. H. J. pri aplikácii právnej kvalifikácie na skutok obžalovaného. R. dôkladné vyhodnotenie znaleckého dokazovania spolu s vyhodnotením výpovede poškodenej T. T. dávajú odpoveď na otázku, aký malo vplyv konanie obžalovaného na zdravotný stav poškodenej, teda aký následok spôsobilo konanie obžalovaného, čo má podstatný význam pre určenie právnej kvalifikácie skutku.

K použitej právnej kvalifikácii okresným súdom, teda (prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.) krajský súd poznamenáva v súlade s námietkami okresnej prokurátorky, že prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. je ohrozovací delikt a v prípade obžalovaného nepokrýva vzniknutý následok deklarovaný súdnym znalcom J.. G. X. k zraneniam poškodenej. M. konštatoval, že poškodená utrpela pomliaždenie a krvnú podliatinu vpravo, aj predlaktia vpravo, pomliaždenie a podkožnú krvnú podliatinu pravého kolena a predkolenia. Išlo o ľahký úraz, život neohrozujúci. S. a práceneschopnosť bola 10 dní a zranenia sťažili obvyklý spôsob života po dobu asi 10 dní, pričom samotné zranenie sa vyhojilo bez trvalých následkov.

V neposlednom rade z lekárskeho potvrdenia J.. Q. Q. bolo preukázané, že poškodená bola u neho vyšetrená XX.XX.XXXX, pričom mala modriny po celom tele, avšak úrazovú genézu nepotvrdila. Súd ani túto skutočnosť nevyhodnotil v súvislosti so zisťovaním následku konania obžalovaného.

Z uvedeného dôvodu je možné konštatovať, že použitá právna kvalifikácia v zmysle § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. nezahrňuje v sebe spôsobený následok poškodenej. V tomto smere, ak okresný súd dospel k záveru o zmene právnej kvalifikácie konania obžalovaného oproti obžalobe, aby pokryl celé konanie obžalovaného, mal jeho konanie právne kvalifikovať aj podľa ustanovení Trestného zákona, ktoré upravujú prípady ublíženia na zdraví.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa nevysporiadal dôsledne s vykonanými dôkazmi, so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie, vrátane ustálenia skutkovej vety.

Prvostupňový súd sa preto po vrátení veci bude musieť pri hodnotení dôkazov riadne vysporiadať s námietkami okresnej prokurátorky a obžalovaného, za tým účelom podrobnejšie dopytovať poškodenú T. T., aby vysvetlila svoje tvrdenia na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, aby prvostupňový súd mohol tieto skutočnosti vyhodnotiť vo vzťahu k ostatným dôkazom v zmysle zásad hodnotenia dôkazov a vo veci opätovne rozhodnúť.

W. rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.